

บทที่ 4

แบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาการเลือกสถานที่ตั้งและมอบหมายเส้นทาง แบบหลายลำดับชั้น หลายต้นกำเนิด และหลายจุดประสงค์

4.1 การแก้ปัญหาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ด้วย Lingo

จากรูปที่ 3.2 รูปแบบของโซ่อุปทานการผลิตเอทานอลเพื่อนำไปผสมเป็นน้ำมันแก๊สโซฮอล์ ลักษณะของการขนส่ง แบบหลายระดับ จะสามารถสร้างตัวแบบทางคณิตศาสตร์ของปัญหาการเลือกสถานที่ตั้งและมอบหมายเส้นทาง แบบหลายลำดับชั้น หลายต้นกำเนิด และหลายจุดประสงค์ โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าทางด้านเศรษฐศาสตร์ ผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อม และความเสียด้านความปลอดภัย จากกรณีศึกษาโรงงานผลิตเอทานอลในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ดังแสดงข้างล่าง ซึ่งปรับปรุงจาก: Buddadee และคณะ (2008) และ Nanthasamroeng และคณะ (2008)

4.1.1 ตัวแปรตัดสินใจ

O_{ij}^{ω}	=	ปริมาณวัตถุดิบที่ขนส่งระหว่างเส้นทาง ชานอ้อยไปโรงงานเอทานอล (i, j): หน่วยตัน
O_{ij}^{Ω}	=	ปริมาณวัตถุดิบที่ขนส่งระหว่างเส้นทาง กากมันไปโรงงานเอทานอล (t, j): หน่วยตัน
e_{jk}	=	ปริมาณเอทานอลที่ขนส่งระหว่างโรงงานเอทานอลไปคลังน้ำมัน (j, k): หน่วยลิตร
H_i^{ω}	=	ปริมาณวัตถุดิบที่มี ณ แหล่งวัตถุดิบชานอ้อย i: หน่วยตัน
H_t^{Ω}	=	ปริมาณวัตถุดิบที่มี ณ แหล่งวัตถุดิบกากมัน t: หน่วยตัน

4.1.2 พารามิเตอร์

i	=	จำนวนโรงงานน้ำตาล (โรง)
j	=	จำนวนโรงงานเอทานอล (โรง)
k	=	จำนวนคลังน้ำมัน (โรง)
t	=	จำนวนโรงงานแป้งมัน (โรง)
m1	=	ราคาวัตถุดิบต่อหน่วยของชานอ้อย (บาท/ตัน)
m2	=	ราคาวัตถุดิบต่อหน่วยของกากมัน (บาท/ตัน)

θ	=	ต้นทุนการขนส่งวัตถุดิบต่อหน่วย (บาท/กิโลเมตร/ตัน)
a	=	ต้นทุนการขนส่งเอทานอลต่อหน่วย (บาท/กิโลเมตร/ลิตร)
d_{ij}^{ω}	=	ระยะทางระหว่างแหล่งวัตถุดิบชานอ้อยถึงโรงงานเอทานอล (i, j): หน่วยกิโลเมตร
d_{ij}^{Ω}	=	ระยะทางระหว่างแหล่งวัตถุดิบกากมันถึงโรงงานเอทานอล (t, j): หน่วยกิโลเมตร
r_{jk}	=	ระยะทางระหว่างโรงงานเอทานอลถึงคลังน้ำมัน (j, k): หน่วยกิโลเมตร
$POTR_{jk}$	=	โอกาสความเสี่ยงที่เกิดจากการขนส่งเอทานอล (j, k): หน่วยคนต่อพื้นที่
$POFR_j$	=	โอกาสความเสี่ยงที่เกิดจากโรงงานเอทานอล (j): หน่วยคนต่อพื้นที่
FBC_j	=	ต้นทุนการสร้างโรงงานเอทานอล กรณีรับวัตถุดิบทั้งชานอ้อยและกากมัน (บาท)
FB_j	=	ต้นทุนการสร้างโรงงานเอทานอล กรณีรับวัตถุดิบเฉพาะชานอ้อย (บาท)
FC_j	=	ต้นทุนการสร้างโรงงานเอทานอล กรณีรับวัตถุดิบเฉพาะกากมัน (บาท)
KBC_j	=	จำนวนวัตถุดิบสูงสุดที่ส่งไปโรงงานเอทานอลกรณีรับวัตถุดิบทั้งชานอ้อยและกากมัน (ตัน)
KB_j	=	จำนวนวัตถุดิบสูงสุดที่ส่งไปโรงงานเอทานอลกรณีรับวัตถุดิบเฉพาะชานอ้อย (ตัน)
KC_j	=	จำนวนวัตถุดิบสูงสุดที่ส่งไปโรงงานเอทานอลกรณีรับวัตถุดิบเฉพาะกากมัน (ตัน)
γ	=	emission factor สำหรับการขนส่งทั้งจาก (i, j), (t, j) และ (j, k) (บาท/กิโลเมตร/ตัน)
b	=	emission factor สำหรับการใช้น้ำมันดีเซลในการขนส่ง ทั้งจาก (i, j), (t, j) และ (j, k) (บาท/กิโลเมตร/ตัน)
f	=	emission factor สำหรับสารเคมีที่ใช้ในการผลิตเอทานอล (บาท/ตัน)
g	=	emission factor ของ CO ₂ จากการผลิตเอทานอล (บาท/ตัน)
h	=	emission factor ของ CH ₄ จากการผลิตเอทานอล (บาท/ตัน)
δ	=	emission factor การผลิตไฟฟ้าเพื่อใช้ในการผลิตเอทานอล (บาท/ตัน)
v	=	offset emission factor ของ E10 ที่เกิดจากการผลิตเอทานอล เพื่อนำมาใช้เป็นแก๊สโซฮอลล์ (บาท/ตัน)
w	=	offset emission factor ของ gasoline ที่เกิดจากการผลิตเอทานอล เพื่อนำมาใช้เป็นแก๊สโซฮอลล์ (บาท/ตัน)
u	=	ต้นทุนความเสี่ยงต่อหน่วย (บาท/หน่วยคนต่อพื้นที่)
λ_1	=	production efficiency factor สำหรับการเปลี่ยนชานอ้อยให้เป็นเอทานอล (ลิตร/ตัน)
λ_2	=	production efficiency factor สำหรับการเปลี่ยนกากมันให้เป็นเอทานอล (ลิตร/ตัน)

4.1.3 ตัวแบบทางคณิตศาสตร์

4.1.3.1 สมการเป้าหมายด้านเศรษฐศาสตร์ (Economic objectives)

Minimize

$$\begin{aligned}
 & m1 \times \left(\sum_{j=1}^J \sum_{i=1}^I O_{ij}^{\omega} y_{ij} \right) + m2 \times \left(\sum_{j=1}^J \sum_{t=1}^T O_{jt}^{\Omega} s_{jt} \right) + \sum_{j=1}^J \sum_{i=1}^I \theta O_{ij}^{\omega} d_{ij}^{\omega} y_{ij} + \sum_{j=1}^J \sum_{t=1}^T \theta O_{jt}^{\Omega} d_{jt}^{\Omega} s_{jt} + \\
 & \sum_{j=1}^J FBC_j Q_j^{bc} + \sum_{j=1}^J FB_j Q_j^b + \sum_{j=1}^J FC_j Q_j^c + \sum_{k=1}^K \sum_{j=1}^J ae_{jk} r_{jk} x_{jk} \quad (4.1)
 \end{aligned}$$

4.1.3.2 สมการเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม (Environment objectives)

Minimize

$$\begin{aligned}
 & \sum_{j=1}^J \sum_{i=1}^I \gamma d_{ij}^{\omega} O_{ij}^{\omega} y_{ij} + \sum_{j=1}^J \sum_{i=1}^I b d_{ij}^{\omega} O_{ij}^{\omega} y_{ij} + \sum_{j=1}^J \sum_{i=1}^I f O_{ij}^{\omega} y_{ij} + \\
 & \sum_{j=1}^J \sum_{i=1}^I g O_{ij}^{\omega} y_{ij} + \sum_{j=1}^J \sum_{i=1}^I h O_{ij}^{\omega} y_{ij} + \sum_{j=1}^J \sum_{i=1}^I \delta O_{ij}^{\omega} y_{ij} + \sum_{k=1}^K \sum_{j=1}^J \gamma_{jk} e_{jk} x_{jk} + \\
 & \sum_{k=1}^K \sum_{j=1}^J b r_{jk} e_{jk} x_{jk} + \sum_{j=1}^J \sum_{i=1}^I v O_{ij}^{\omega} y_{ij} + \sum_{j=1}^J \sum_{i=1}^I w O_{ij}^{\omega} y_{ij} + \\
 & \sum_{j=1}^J \sum_{t=1}^T \gamma d_{jt}^{\Omega} O_{jt}^{\Omega} s_{jt} + \sum_{j=1}^J \sum_{t=1}^T b d_{jt}^{\Omega} O_{jt}^{\Omega} s_{jt} + \sum_{j=1}^J \sum_{t=1}^T f O_{jt}^{\Omega} s_{jt} + \\
 & \sum_{j=1}^J \sum_{t=1}^T g O_{jt}^{\Omega} s_{jt} + \sum_{j=1}^J \sum_{t=1}^T h O_{jt}^{\Omega} s_{jt} + \sum_{j=1}^J \sum_{t=1}^T \delta O_{jt}^{\Omega} s_{jt} + \sum_{j=1}^J \sum_{t=1}^T v O_{jt}^{\Omega} s_{jt} + v \sum_{j=1}^J \sum_{t=1}^T w O_{jt}^{\Omega} s_{jt} \quad (4.2)
 \end{aligned}$$

or

Minimize

$$\begin{aligned}
 & (\gamma + b) \left[\sum_{j=1}^J \sum_{i=1}^I d_{ij}^{\omega} O_{ij}^{\omega} y_{ij} + \sum_{j=1}^J \sum_{t=1}^T d_{jt}^{\Omega} O_{jt}^{\Omega} s_{jt} + \sum_{k=1}^K \sum_{j=1}^J r_{jk} e_{jk} x_{jk} \right] + \\
 & (f + g + h + \delta + v + w) \left[\sum_{j=1}^J \sum_{i=1}^I O_{ij}^{\omega} y_{ij} + \sum_{j=1}^J \sum_{t=1}^T O_{jt}^{\Omega} s_{jt} \right]
 \end{aligned}$$

4.1.3.3 สมการเป้าหมายด้านความปลอดภัย (Social risk objective)

Minimize

$$\sum_{k=1}^K \mu POTR_{jk} x_{jk} + \sum_{j=1}^J \mu POFR_j Q_j^{bc} + \sum_{j=1}^J \mu POFR_j Q_j^b + \sum_{j=1}^J \mu POFR_j Q_j^c \quad (4.3)$$

4.1.3.4 สมการข้อจำกัด (Constraints)

Subject to;

$$\sum_{i=1}^I H_i^\omega + \sum_{t=1}^T H_t^\Omega \leq Q_j^{bc} KBC_j + Q_j^b KB_j + Q_j^c KC_j \quad \forall j \quad (4.4)$$

$$\lambda_1 \sum_{i=1}^I H_i^\omega + \lambda_2 \sum_{t=1}^T H_t^\Omega \leq \sum_{k=1}^K e_{jk} \quad \forall j \quad (4.5)$$

$$Q_j^{bc} + Q_j^b + Q_j^c \leq 1 \quad \forall j \quad (4.6)$$

$$Q_j^{bc} = \begin{cases} 1 & \text{if ethanol plant } j \text{ is open for two sources} \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases} \quad \forall j \quad (4.7)$$

$$Q_j^b = \begin{cases} 1 & \text{if ethanol plant } j \text{ is open for bagasse} \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases} \quad \forall j \quad (4.8)$$

$$Q_j^c = \begin{cases} 1 & \text{if ethanol plant } j \text{ is open for cassava pulp} \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases} \quad \forall j \quad (4.9)$$

$$\sum_{i=1}^I O_{ij}^\omega y_{ij} = H_i^\omega \quad \forall i \quad (4.10)$$

$$\sum_{i=1}^I y_{ij} \geq 1 \quad \forall j \quad (4.11)$$

$$y_{ij} = \begin{cases} 1 & \text{if bagasse from node } i \text{ send material to ethanol plant } j \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases} \quad \forall j \quad (4.12)$$

$$\sum_{t=1}^T O_{ij}^{\Omega} s_{ij} = H_t^{\Omega} \quad \forall t \quad (4.13)$$

$$\sum_{t=1}^T s_{ij} \geq 1 \quad \forall j \quad (4.14)$$

$$s_{ij} = \begin{cases} 1 & \text{if cassava pulp from node } t \text{ send material to ethanol plant } j \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases} \quad \forall j \quad (4.15)$$

$$\sum_{k=1}^K x_{jk} \geq 1 \quad \forall k \quad (4.16)$$

$$x_{jk} = \begin{cases} 1 & \text{if ethanol plant } j \text{ send ethanol to blending centre } k \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases} \quad \forall k \quad (4.17)$$

$$y_{ij} \leq Q_j^{bc} + Q_j^b \quad \forall i, j \quad (4.18)$$

$$s_{ij} \leq Q_j^{bc} + Q_j^c \quad \forall t, j \quad (4.19)$$

สมการเป้าหมายด้านเศรษฐศาสตร์ (4.1) ประกอบด้วย 4 พจน์หลัก คือ (1) สมการต้นทุนวัตถุดิบซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณและราคาวัตถุดิบ (2) สมการต้นทุนด้านการขนส่งวัตถุดิบ ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณวัตถุดิบ ระยะทาง และราคาต่อหน่วยของการขนส่งวัตถุดิบ โดยพจน์ที่ (1) และ (2) มี 2 ส่วนคือ วัตถุดิบจากชานอ้อยและกากมัน (3) ต้นทุนการสร้างโรงงานเอทานอลซึ่งขึ้นอยู่กับกำลังการผลิตต่อวัน โดยในพจน์นี้มี 3 ส่วนซึ่งประกอบด้วยต้นทุนการสร้างโรงงานที่รับวัตถุดิบเป็นชานอ้อยอย่างเดียว กากมันอย่างเดียว และจากทั้งสองส่วน (4) สมการต้นทุนการขนส่งเอทานอลซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณเอทานอล ระยะทาง และราคาต่อหน่วยของการขนส่งเอทานอล

สมการเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม (4.2) อ้างอิงจากการศึกษาของ นัททพงศ์ (2552) ซึ่งเป็นการอ้างอิงปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ปล่อยออกจากกระบวนการต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย 2 พจน์หลักใหญ่ๆ คือ (1) ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการขนส่งและปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการใช้น้ำมันดีเซลในการขนส่ง ซึ่งในพจน์นี้จะขึ้นอยู่กับปริมาณชานอ้อย กากมัน เอทานอลที่ทำการขนส่ง และระยะทางในการขนส่ง (2) ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการใช้สารเคมีในการผลิตเอทานอล, ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากคาร์บอนไดออกไซด์จากการผลิตเอทานอล, ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากมีเทนจากการผลิตเอทานอล, ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการผลิตไฟฟ้าเพื่อใช้ในการ

ผลิตเอทานอล, ค่าชดเชยของการนำเอทานอลและกากมันมาผลิตเป็นเอทานอลเพื่อนำมาใช้เป็นแก๊สโซฮอล์ และค่าชดเชยของการนำเอทานอลและกากมันมาผลิตเป็นเอทานอลเพื่อนำมาใช้เป็นแก๊สโซฮอล์แทนที่จะใช้น้ำมันเบนซินปกติ ซึ่งในพจนานี้จะขึ้นอยู่กับปริมาณของเอทานอลและกากมันเป็นหลัก

สมการเป้าหมายด้านความปลอดภัย (4.3) นั้นจะอ้างอิงและปรับปรุงจาก นัททพงศ์ (2552) กล่าวคือ จะใช้จำนวนประชากรที่จะได้รับผลกระทบจากการรั่วไหลระหว่างเส้นทางการขนส่งเอทานอลจากโรงงานผลิตไปยังคลังน้ำมัน และจะใช้ความหนาแน่นของประชากรต่อหน่วยพื้นที่รอบโรงงานผลิตเอทานอลที่จะได้รับผลกระทบหากเกิดการรั่วไหลหรือระเบิดของเอทานอลบริเวณโรงงานผลิต

สมการขอบข่ายประกอบด้วย (4.4) สมการข้อจำกัดด้านสมมูลมวลวัตถุดิบเอทานอลและกากมันไม่ให้ส่งไปเกินในโรงงานทั้งสามประเภท (4.5) สมการข้อจำกัดด้านสมมูลมวลเอทานอลที่เกิดจากเอทานอลและกากมันไม่ให้เกินจำนวนเอทานอลที่ส่งไปทั้งหมด สมการขอบข่าย (4.6), (4.7), (4.8) และ (4.9) เป็นตัวแปรตัดสินใจว่าจะเปิดโรงงานแบบใดซึ่งประกอบด้วย การใช้เอทานอลหรือกากมันเป็นวัตถุดิบอย่างเดียวหรือการใช้ทั้งสองส่วนเป็นวัตถุดิบในการผลิต (4.10) สมการข้อจำกัดด้านสมมูลมวลวัตถุดิบเอทานอลเพื่อให้มั่นใจว่ามีวัตถุดิบเพียงพอต่อการผลิต สมการขอบข่าย (4.11) และ (4.12) เป็นตัวแปรตัดสินใจว่าแหล่งวัตถุดิบเอทานอลจะส่งวัตถุดิบให้โรงงานเอทานอลที่เปิดหรือไม่ (4.13) สมการข้อจำกัดด้านสมมูลมวลวัตถุดิบกากมันเพื่อให้มั่นใจว่ามีวัตถุดิบเพียงพอต่อการผลิต สมการขอบข่าย (4.14) และ (4.15) เป็นตัวแปรตัดสินใจว่าแหล่งวัตถุดิบกากมันจะส่งวัตถุดิบให้โรงงานเอทานอลที่เปิดหรือไม่ สมการขอบข่าย (4.16) และ (4.17) เป็นตัวแปรตัดสินใจว่าโรงงานเอทานอลที่เปิดจะส่งเอทานอลไปคลังน้ำมันใดบ้าง (4.18) สมการขอบข่ายที่กำหนดให้การส่งเอทานอลไปยังโรงงานที่รับเอทานอลอย่างเดียวและที่รับจากทั้งสองส่วน (4.19) สมการขอบข่ายที่กำหนดให้การส่งกากมันไปยังโรงงานที่รับกากมันอย่างเดียวและที่รับจากทั้งสองส่วน

หลังจากที่ได้ตัวแบบทางคณิตศาสตร์แล้ว สิ่งที่สำคัญคือการพิสูจน์ว่าตัวแบบนั้นถูกต้องหรือไม่ โดยในงานวิจัยนี้มีการพิสูจน์ด้วย 2 แนวทางคือ 1) พิสูจน์ด้วยการทดลองในโปรแกรมสำเร็จรูป Lingo V.11 ซึ่งผลที่ได้นั้น โปรแกรมสามารถรันผลออกมาได้โดยไม่มีปัญหาข้อบกพร่องใดๆ เลย แต่ก็ไม่ใช่ว่าตัวแบบนั้นจะไม่มีข้อผิดพลาดเลย ดังนั้นเพื่อให้เกิดความมั่นใจจึงต้องพิสูจน์ด้วยอีกวิธีคือ 2) การทดสอบการตอบสนอง (Sensitivity Test) โดยผลการทดลองทั้งหมดนั้นทดสอบด้วยการคำนวณด้วยมือ โดยใช้โปรแกรม Excel เป็นตัวช่วย ซึ่งรายละเอียดทั้งหมดแสดงในตารางที่ 4.1 โดยผลที่ได้จากการทดลองทั้งหมดนั้นพบว่าตัวแบบทางคณิตศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นนั้นสามารถนำไปใช้งานได้

4.2 ผลการวิจัย

เมื่อทำการทดลองโดยที่กำหนดให้สมการเป้าหมายแต่ละตัวมีค่าน้ำหนักเท่ากัน ผลการทดสอบพบว่า บริษัท เคไอ เอทานอล จำกัด จังหวัดนครราชสีมา จะเปิดรับกากมันอย่างเดียวมผลิตเป็นเอทานอล และบริษัท เพโตรกรีน จำกัด (กาฬสินธุ์) จังหวัด กาฬสินธุ์ จะเปิดรับทั้งขานอ้อยและกากมันมาผลิตเป็นเอทานอล โดยที่รายละเอียดการส่งวัตถุดิบจากโรงงานน้ำตาลและโรงงานแป้งมัน ไปยังโรงงานเอทานอลทั้งสอง รวมทั้งการแสดงผลการส่งเอทานอลจากโรงงานเอทานอลทั้งสองไปยังคลังน้ำมันย่อย แสดงรายละเอียดได้ดังตารางที่ 4.2

ผลการทดลองที่ได้จากงานวิจัยอาจจะไม่สอดคล้องกับการดำเนินงานจริงในปัจจุบันของโรงงานเอทานอลที่ทำการผลิตในขณะนี้ เนื่องจากงานวิจัยที่จัดทำขึ้นอยู่ภายใต้สมมุติฐานที่ต้องการกำหนดแผนงานเชิงกลยุทธ์ (Strategic Planning) ของโรงงานเอทานอลที่มีอยู่แล้วเท่านั้น เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจหรือวางแผนในอนาคตหากต้องการที่จะขยายการลงทุนสำหรับโรงงานเอทานอลที่เปิดดำเนินการผลิตอยู่ในปัจจุบัน

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการทดสอบการตอบสนอง (Sensitivity Test) ตัวแบบคณิตศาสตร์

สมการ	สิ่งที่ควรจะเป็น	การทดสอบ	ผลการทดสอบ	บทสรุป
(4.1) (4.2) (4.3)	สมการเป้าหมายทั้งสาม หน่วยวัดต้องเป็นหน่วยเดียวกัน	แทนค่าทุกพารามิเตอร์เข้าไปในสมการเป้าหมายทั้งสาม	ได้หน่วยวัดเป็นบาทเหมือนกันทั้งสามสมการเป้าหมาย	ถูกต้อง
(4.1) (4.2)	ผลลัพธ์ของเป้าหมายแปรเปลี่ยนไปตามปริมาณวัตถุดิบและระยะทาง	สลับสับเปลี่ยนตำแหน่งของแหล่งวัตถุดิบที่มีปริมาณมากๆ ให้ส่งในระยะทางที่ใกล้ๆ กับโรงงานเอทานอล	สมการเป้าหมายทั้งสองมีมูลค่าที่ลดลง	ถูกต้อง
(4.3)	ผลลัพธ์ของเป้าหมายแปรเปลี่ยนไปตามปริมาณความหนาแน่นของประชากร	สลับสับเปลี่ยนเส้นทางการขนส่งเอทานอลในที่ที่มีประชากรน้อยๆ ไปยังคลังน้ำมัน	สมการเป้าหมายมีมูลค่าที่ลดลง	ถูกต้อง
(4.5)	ผลผลิตเอทานอลที่ได้ต้องไม่เกินปริมาณที่มีการขนส่งจากการตัดสินใจ	นำผลที่ได้จากตารางที่ 4.2 มาทวนสอบโดยนำวัตถุดิบมาแปลงเป็นเอทานอลแล้วเปรียบเทียบกับ การขนส่งไปคลังน้ำมัน	ผลผลิตเอทานอลที่ได้ไม่เกินปริมาณที่มีการขนส่งไปคลังน้ำมัน	ถูกต้อง

(4.6) (4.7) (4.8) (4.9)	จะต้องไม่มี โรงงานเอทานอล ที่ตัดสินใจ มากกว่าหนึ่ง ทางเลือก	แทนค่าในสมการ ขอบข่าย หาก สมการ (4.7) (4.8) (4.9) = 1 ทั้งหมด จะทำให้สมการ (4.6) เป็นเท็จทันที	โรงงานเอทานอล ตัดสินใจทางเลือก เดียวคือ รับขน อ้อย, รับกากมัน หรือทั้งสองอย่าง อย่างใดอย่างหนึ่ง เท่านั้น	ถูกต้อง
----------------------------	---	---	---	---------

4.3 สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยที่ได้ เป็นการทดสอบเพื่อทำการพิสูจน์รูปแบบทางคณิตศาสตร์ ซึ่งผลการทดลองด้วยซอฟต์แวร์สำเร็จรูป สรุปได้ว่ารูปแบบทางคณิตศาสตร์นี้สามารถนำไปใช้งานได้ และงานวิจัยนี้เป็น การคัดเลือกหาสถานที่ตั้งที่หลายจุดประสงค์ จากค่าวัตถุประสงค์ที่คำนวณได้จะพบว่าสมการเป้าหมาย ด้านความเกี่ยวข้องความปลอดภัยมีผลกระทบต่อต้นทุนรวมน้อยที่สุด โดยที่สมการเป้าหมายที่มีผลกระทบ สูงสุดในต้นทุนรวมคือ สมการเป้าหมายด้านเศรษฐศาสตร์ ดังนั้นเมื่อพิจารณาแล้วผลกระทบที่เกิดขึ้น นั้นเกิดจากระยะทางในการขนส่งวัตถุดิบไปยังโรงงานเอทานอล และจากโรงงานเอทานอลไปยังคลัง น้ำมัน ดังนั้นทำให้สรุปผลได้ว่าที่โปรแกรมได้เลือกโรงงานเอทานอลทั้งสองนั้นขึ้นอยู่กับระยะทางการขนส่งทั้งระบบ ทั้งนี้การทดลองที่ได้เพียงแค่นำข้อมูลบางส่วนมาใช้ทดสอบเท่านั้น แต่สำหรับแนวทาง ในการวิจัยต่อไปจะต้องนำข้อมูลโรงงานน้ำตาลและโรงงานแป้งมันทั้งหมดมาใช้ในการวิจัย

การทดสอบด้วยซอฟต์แวร์สำเร็จรูป LINGO 11.0 มีข้อจำกัดเรื่องเวลาในการทดลอง ซึ่งในแต่ละกรณีต้องใช้เวลาอย่างน้อย 27 ชั่วโมงเป็นอย่างน้อย และยังคงเพิ่มจำนวนโรงงานน้ำตาลและ โรงงานแป้งมันเข้าไปอีกเป็นจำนวนมาก การทดลองก็ต้องใช้เวลาในการคำนวณเป็นจำนวนมาก ซึ่ง แสดงรายละเอียดได้ดังตารางที่ 4.3 และรูปที่ 4.1 และเพื่อให้การทดลองมีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้นดังนั้น การทดลองจะต้องเลือกใช้วิธีการที่สูงขึ้น คือ กระบวนการเมตาฮิวริสติก ซึ่งรูปแบบในการออกแบบ อัลกอริทึมและผลการทดลองที่ได้นั้น ได้แสดงในบทที่ 5 ต่อไป

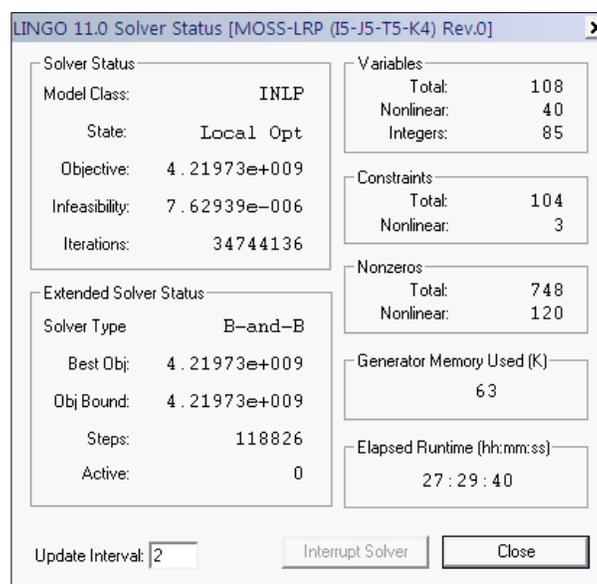
ตารางที่ 4.2 แสดงผลการทดลองการเลือกสถานที่ตั้งโรงงานเอทานอลจากชานอ้อยและกากมัน

แหล่งวัตถุดิบ			แหล่งผลิตเอทานอล	แหล่งรับเอทานอล		ค่าฟังก์ชันของสมการเป้าหมาย
โรงงาน	ปริมาณส่ง (ตัน)	ประเภทวัตถุดิบ	โรงงาน	คลังน้ำมัน	ปริมาณรับเอทานอล (ลิตร)	
3.4(1)	21,600	กากมัน	3.5(3)	อุดรธานี	3,060,000	ECON = 24,336 ล้านบาท
3.4(4)	14,400	กากมัน				
3.2(1)	104,983	ชานอ้อย	3.5(4)	อุดรธานี	12,000,000	ENRO = 17,860.4 ล้านบาท SRISK = 0.6 ล้าน บาท
3.2(2)	90,239	ชานอ้อย				
3.2(3)	89,952	ชานอ้อย				
3.2(4)	89,330	ชานอ้อย		นครราชสีมา	11,861,320	TOTAL = 42,197 ล้านบาท
3.2(5)	87,092	ชานอ้อย				
3.4(2)	15,840	กากมัน		ขอนแก่น	12,000,000	
3.4(3)	14,400	กากมัน				
3.4(5)	11,520	กากมัน				

(หมายเหตุ: ตัวเลขหน้าวงเล็บคือตารางที่, ตัวเลขในวงเล็บคือลำดับที่)

ตารางที่ 4.3 สรุปขนาดของปัญหาที่ทำทดสอบด้วยซอฟต์แวร์สำเร็จรูป LINGO 11.0

Variables	Nonlinear	40
	Integers	85
	<u>Total</u>	<u>108</u>
Constraints	Nonlinear	3
	<u>Total</u>	<u>104</u>
Elapsed Runtime	(hh:mm:ss)	27:29:40

รูปที่ 4.1 แสดงผลการทดสอบด้วยซอฟต์แวร์สำเร็จรูป LINGO 11.0